

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/36/2018
Identifikačné číslo spisu:	6114000185
Dátum vydania rozhodnutia:	20.06.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Šišková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:6114000185.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí konanom 20. júna 2018 v Bratislave v trestnej veci obvineného G. M., pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, o dovolaní obvineného G. M. proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 0Tp/115/2014 zo 16. októbra 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5Tpo/48/2014 zo 4. novembra 2014, proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 0Tp/115/2014 z 3. decembra 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5Tpo/58/2014 z 11. decembra 2014, proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 0Tp/115/2014 z 18. marca 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5Tpo/9/2015 z 24. marca 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolanie obvineného G. M., sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Sudca pre prípravné konanie Okresného súdu Banská Bystrica uznesením, sp. zn. 0Tp/115/2014 zo 16. októbra 2014 na návrh prokurátorky Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vzal obvineného G. M., nar. XX. K. XXXX v D., bytom D., M. E. č. XXXX/XX podľa § 87 ods. 2 Trestného poriadku z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku do väzby s tým, že väzba začala plynúť dňa 15. októbra 2014 o 13.10 hod. a vykoná sa v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica (č. l. 6 spisu). Proti tomuto uzneseniu podal obvinený sťažnosť. Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podanej sťažnosti preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému obvinený podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná, a preto Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením, sp. zn. 5Tpo/48/2014 zo 4. novembra 2014 postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť obvineného G. M. zamietol (č. l. 30 spisu).

Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že sudca pre prípravné konanie Okresného súdu Banská Bystrica uznesením, sp. zn. 0Tp/115/2014 z 3. decembra 2014 na základe žiadosti obvineného G. M. o prepustenie z väzby na slobodu podľa § 79 ods. 2 Trestného poriadku prepustil obvineného z väzby na slobodu (č. l. 84 spisu). Na podklade sťažnosti prokurátorky Generálnej prokuratúry Slovenskej

republiky Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením, sp. zn. 5Tpo/58/2014 z 11. decembra 2014 podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 0Tp/115/2014 z 3. decembra 2014 zrušil a podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku žiadosť obvineného o prepustenie z väzby na slobodu zamietol. Zároveň podľa § 80 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku písomný sľub obvineného neprijal a podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nenahradil väzbu obvineného dohľadom probačného a mediačného úradníka (č. l. 108 spisu).

Následne sudca pre prípravné konanie Okresného súdu Banská Bystrica uznesením, sp. zn. 0Tp/115/2014 z 18. marca 2015 na základe opätovnej žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu podľa § 79 ods. 2 Trestného poriadku prepustil obvineného G. M. z väzby na slobodu (č. l. 159 spisu). Proti tomuto uzneseniu prokurátorka Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podala sťažnosť, pričom Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením, sp. zn. 5Tpo/9/2015 z 24. marca 2015 postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť prokurátorky Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zamietol.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5Tpo/48/2014 zo 4. novembra 2014 v spojení s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 0Tp/115/2014 zo 16. októbra 2014, proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5Tpo/58/2014 z 11. decembra 2014 v spojení s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 0Tp/115/2014 z 3. decembra 2014 a proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5Tpo/9/2015 z 24. marca 2015 v spojení s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 0Tp/115/2014 z 18. marca 2015 podal obvinený dovolanie, uplatniac dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. i) a písm. k) Trestného poriadku, teda s odôvodnením, že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu, rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia a že proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné.

V rozsiahlom podaní obvinený namietal predovšetkým skutkové okolnosti týkajúce sa jeho trestného stíhania, ich právne posúdenie ako aj neoprávnený zásah do jeho práv a slobôd (č. l. 208 - 228 spisu).

Zvolená obhajkyňa JUDr. Slavomíra Huszthyová, advokátka v Košiciach na základe výzvy okresného súdu podaním 5. marca 2018 uviedla, že obvinený trvá na svojom dovolaní a navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s ustanovením § 386 Trestného poriadku vyslovil porušenie zákona v ustanoveniach § 33, § 34 ods. 4, § 72 ods. 1, ods. 2, § 79 ods. 2, ods. 3, § 176 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2, § 196 ods. 2, § 199 ods. 3, § 314 Trestného poriadku, článku 2 ods. 2, článku 7 ods. 5, článku 13 ods. 3, ods. 4, článku 17 ods. 1, ods. 2, článku 46 ods. 1, ods. 2, článku 47 ods. 3, článku 48 ods. 2 a článku 154c Ústavy Slovenskej republiky a článku 3, článku 5 ods. 3, ods. 4, článku 6 ods. 1, ods. 2, ods. 3, článku 13 a článku 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v neprospech obvineného a zrušil napadnuté rozhodnutia. Pre prípad, že sa dovolací súd nestotožní s názorom obvineného o jeho práve podať dovolanie vo väzobnej veci, navrhuje, aby dovolací súd požiadal Ústavný súd Slovenskej republiky o vyslovenie súladu ustanovenia § 368 ods. 2 v spojení s ustanovením § 371 ods. 2 Trestného poriadku v platnom znení s článkom 17 ods. 2 a článkom 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky z dôvodu, že z ustanovení Trestného poriadku sa javí akoby vo väzobnej veci nemohol podať dovolanie obvinený, pričom z dôvodovej správy k Trestnému poriadku nevyplýva, prečo by malo byť dané právo podať dovolanie voči rozhodnutiam vo väzobných veciach iba ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky. Ďalej žiada, aby sa dovolací súd obrátil na Súdny dvor Európskej únie v Luxemburgu, aby rozhodol o tzv. prejudiciálnej otázke, či zo zmlúv Európskej únie vyplýva Slovenskej republike povinnosť rešpektovať právo obvineného podať mimoriadny opravný prostriedok (dovolanie) voči rozhodnutiu vo väzobnej veci alebo či má právo podať mimoriadny opravný prostriedok proti rozhodnutiu vo väzobnej veci iba minister spravodlivosti Slovenskej republiky (č. l. 324 spisu).

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila podaním zo 16. apríla 2017 prokurátorka Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ktorá považovala dovolanie obvineného za nedôvodné. Uviedla, že pri rozhodovaní o väzbe obvineného boli dodržané všetky formálne a procesné podmienky a aj z vecného hľadiska súdy

správne konštatovali existenciu dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. Súd rozhodujúce o väzbe obvineného sa v dotknutých rozhodnutiach náležite vysporiadali aj s prostriedkami nahradzujúcimi väzbu, čo skonštatovalo aj Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, pričom väzobným stíhaním sa už zaoberal aj Ústavný súd Slovenskej republiky. Ďalej prokurátorka poukazovala na skutočnosti, z ktorých vyplýva, že nebol naplnený žiadny z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, na ktoré poukazoval v podanom dovolaní obvinený. V danom prípade mohol podľa prokurátorky podať dovolanie len špeciálny subjekt a to minister spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku, a preto dovolanie nebolo podané oprávnenou osobou.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku) posudzujúc celý obsah dovolania obvineného, ktoré smerovalo proti trom rozhodnutiam druhostupňového súdu (rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5Tpo/48/2014 zo 4. novembra 2014, sp. zn. 5Tpo/58/2014 z 11. decembra 2014, sp. zn. 5Tpo/9/2015 z 24. marca 2015), hoci predmetom predkladacej správy okresného súdu na rozhodnutie o dovolaní bolo len jedno rozhodnutie (rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5Tpo/48/2014 zo 4. novembra 2014), sa zaoberal všetkými tromi dovolaním napadnutými rozhodnutiami Krajského súdu v Banskej Bystrici v spojení s rozhodnutiami Okresného súdu v Banskej Bystrici a pred vydaním rozhodnutia o dovolaní Najvyšší súd Slovenskej republiky skúmal primárne procesné podmienky pre podanie dovolania, a teda či podané dovolanie bolo podané oprávnenou osobou a zistil, že dovolanie bolo podané neoprávnenou osobou.

Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 368 ods. 2 Trestného poriadku ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a/ rozsudok a trestný rozkaz,
- b/ uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c/ uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d/ uznesenie o podmieňanom zastavení trestného stíhania,
- e/ uznesenie o podmieňanom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f/ uznesenie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania,
- g/ rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h/ rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku minister spravodlivosti podá dovolanie okrem dôvodov uvedených v odseku 1 aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmieňanom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmieňane odložený, o výkone zvyšku trestu po podmieňanom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste.

Dovolanie je prípustné nielen proti rozhodnutiam explicitne vymenovaným v ustanovení § 368 ods. 2 Trestného poriadku, ale aj proti rozhodnutiam, ktorými boli porušené ustanovenia Trestného zákona alebo Trestného poriadku vo veciach uvedených v ustanovení § 371 ods. 2 Trestného poriadku. Avšak ako vyplýva z predmetného ustanovenia, v takýchto prípadoch môže dovolanie podať len minister spravodlivosti Slovenskej republiky.

V danej trestnej veci sudca pre prípravné konanie Okresného súdu Banská Bystrica uznesením, sp. zn. 0Tp/115/2014 zo 16. októbra 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5Tpo/48/2014 zo 4. novembra 2014 rozhodol o návrhu prokurátorky na vzatie obvineného do väzby. Rovnako uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 0Tp/115/2014 z 3. decembra 2014 v

spojení s uznesením Krajského soudu v Banské Bystrici, sp. zn. 5Tpo/58/2014 z 11. decembra 2014 a uznesením Okresného soudu Banská Bystrica, sp. zn. 0Tp/115/2014 z 18. marca 2015 v spojení s uznesením Krajského soudu v Banské Bystrici, sp. zn. 5Tpo/9/2015 z 24. marca 2015 bolo rozhodované o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku. Nakoľko ide o rozhodnutia o väzbe, dovolanie nemohol podať obvinený, ale len minister spravodlivosti Slovenskej republiky. Neboli preto splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku, keďže dovolanie nebolo podané oprávnenou osobou -aktívnu legitímáciu má teda iba minister spravodlivosti Slovenskej republiky.

Pokiaľ ide o skutočnosť, na ktorú poukazoval obvinený v podanom dovolaní, a to že podáva dovolanie aj proti oznámeniu okresného súdu k žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu z 19. januára 2015 (č. l. 118 spisu) a oznámeniu súdu o nerozhodovaní o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu z 21. januára 2015 (č. l. 120 spisu), túto skutočnosť vyhodnotil dovolací súd ako irelevantnú, nakoľko tieto "oznámenia súdu" nemajú charakter rozhodnutia a to z dôvodu, že podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať len proti právoplatnému rozhodnutiu súdu a zároveň podľa § 371 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Pokiaľ ide o návrh obvineného, aby dovolací súd podal návrh na začatie konanie o súlade právnych predpisov na Ústavný súd Slovenskej republiky, a to konkrétne ustanovenia § 368 ods. 2 Trestného poriadku, § 371 ods. 2 Trestného poriadku s článkom 17 ods. 2 a s článkom 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, tento je nedôvodný. Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že hoci dovolacie konanie je v podmienkach Slovenskej republiky integrálnou súčasťou pravidiel spravodlivého procesu a jeho právny rámec je obsiahnutý v Trestnom poriadku, mimoriadny opravný prostriedok vrátane dovolania nie je priamo zaručený Ústavou Slovenskej republiky. Nemožno preto a priori právnu úpravu, v rámci ktorej Trestný poriadok pripúšťa možnosť podať mimoriadny opravný prostriedok v presne vymedzených prípadoch, a to pokiaľ ide o konkrétne rozhodnutie a rovnako konkrétny aktívne legitimovaný subjekt, považovať bez ďalšieho za nesúladnú s Ústavou Slovenskej republiky. Rovnako Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd upravuje v článku 13 len právo na účinný opravný prostriedok, a ten bol obvinenému možnosťou podať sťažnosť proti vyššie uvedeným uzneseniam okresného súdu o väzbe v plnej miere poskytnutý a tento opravný prostriedok - sťažnosť aj obvinený využil; rovnako teda ani citovaný Dohovor nezaručuje obligatórnu povinnosť poskytnúť mimoriadny opravný prostriedok proti akémukoľvek rozhodnutiu vrátane rozhodnutia o väzbe. Pokiaľ ide o žiadosť obvineného, aby dovolací súd požiadal Súdny dvor Európskej únie o vydanie predbežného rozhodnutia, takýto postup by bolo aj s ohľadom na vyššie uvedené bez významu z dôvodu, že Súdny dvor Európskej únie podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie len vykladá zmluvy Únie a posudzuje platnosť a výklad aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Únie.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku odmietol, keďže bolo podané neoprávnenou osobou.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.